خبر

ظرفیت نیروگاه‌های خورشیدی اصفهان تا پایان سال ۲ برابر می‌شود

سخنگوی صنعت برق استان اصفهان گفت: ظرفیت نیروگاه‌های خورشیدی استان هم‌اکنون ۳۲۰ مگاوات است و تا پایان سال جاری به ۶۰۰ مگاوات خواهد رسید.
داوود قاسمی در گفتگو با ایرنا، اظهار کرد: با اجرای برنامه‌های توسعه‌ای در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر، ظرفیت نیروگاهی استان تا پایان برنامه هفتم توسعه و در سال ۱۴۰۷ به ۵۶۰۰ مگاوات افزایش خواهد یافت.
او با اشاره به امضای تفاهم‌نامه‌ها و قراردادهای متعدد با سرمایه‌گذاران داخلی تصریح کرد: اجرای این طرح‌ها می‌تواند گام مؤثری در تأمین پایدار انرژی کشور از منابع پاک و تجدیدپذیر باشد.
قاسمی خاطرنشان کرد: استفاده از انرژی‌های سبز علاوه بر کاهش آلاینده‌های زیست محیطی، سبب ارتقای بهره‌وری صنایع، ایجاد ارزش افزوده داخلی، توسعه اشتغال پایدار و در نهایت افزایش سرانه درآمد ملی خواهد شد.
سخنگوی صنعت برق استان اصفهان با بیان اینکه سهم انرژی‌های تجدیدپذیر در سبد تولید برق کشور کمتر از چهار درصد است، گفت: این در حالی است که کشوری مانند آلمان بیش از ۵۵ درصد ظرفیت نیروگاهی خود را از منابع تجدیدپذیر تأمین می‌کند.
او تأکید کرد: ایران با برخورداری از حدود ۳۰۰ روز آفتابی در سال و گستره وسیع سرزمین خود، ظرفیت بسیار بالایی برای توسعه نیروگاه‌های خورشیدی دارد و می‌تواند با حمایت سیاست‌گذاران و مشارکت فعال بخش خصوصی، در مسیر گسترش انرژی‌های پاک و تبدیل شدن به قطب منطقه‌ای این حوزه گام‌های مؤثری بردارد.

نمایشگاه نساجی اصفهان، فرصتی برای تبادل دانش و تجارت

مدیرعامل نمایشگاه بین‌المللی اصفهان گفت: هفدهمین نمایشگاه تخصصی نساجی، پوشاک و ماشین‌آلات در اصفهان برگزار می‌شود، این رویداد با حضور ۸۵ مشارکت‌کننده داخلی و نمایندگانی از ترکمنستان، به معرفی توانمندی‌های صنعت نساجی ایران و توسعه تعاملات بین‌المللی می‌پردازد.
به گزارش اصفهان امروز، احمدرضا طحانیان اظهار کرد: هفدهمین نمایشگاه تخصصی نساجی، پوشاک، ماشین‌آلات و صنایع وابسته از دوم تا پنجم مهر ۱۴۰۴ در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی اصفهان برپا خواهد شد؛ در این دوره ۸۵ مشارکت‌کننده از استان‌های مختلف کشور از جمله آذربایجان شرقی و غربی، تهران، اصفهان، یزد، خراسان رضوی، قزوین، گلستان، مرکزی، سمنان و چهارمحال و بختیاری حضور خواهند داشت و همچنین نمایندگانی از کشور ترکمنستان (آوا قوچ گلستان و باتلی قدم) در این نمایشگاه شرکت می‌کنند.
او افزود: حدود ۱۰ شرکت‌های شاخص حاضر در نمایشگاه در مجموعه‌ها شامل ریسندگی و بافندگی، تولید پارچه‌های فنی، الیاف ضدآب و نظامی-پزشکی و ساخت انواع ماشین‌آلات نساجی حضور دارند و از ۷ برندهای مهم حاضر در این حوزه‌ها در این نمایشگاه حضور دارند.
مدیرعامل نمایشگاه بین‌المللی اصفهان تصریح کرد: این رویداد با هدف معرفی توانمندی‌های صنعت نساجی ایران و توسعه تعاملات بین‌المللی برگزار می‌شود و طبق اعلام برگزارکنندگان، به دلیل شرایط خاص سال گذشته و رخدادهای غیرقابل پیش‌بینی از جمله جنگ دوازده روزه، برگزاری نمایشگاه با تأخیر همراه شد، اما در دوره جدید شاهد تنوع بیشتر در زمینه‌های فعالیت و حضور فعال استان‌های شمالی کشور خواهیم بود.طحانیان ادامه داد: برنامه‌های جانبی نمایشگاه شامل کارگاه‌های تخصصی در حوزه رنگرزی، شناخت ماشین‌های جت رنگرزی، بازچرخانی مصرف آب و پساب و نشست‌های تحلیلی با موضوعاتی همچون برون‌رفت از بحران در اقتصاد ایران، راهکارهای عبور از بحران در کسب‌وکارها و ریسک‌های تغییرات فضای اقتصادی است.او عنوان کرد: حضور هیئت‌های تجاری از افغانستان، پاکستان، عراق و روسیه و نیز حضور ابراهیم ملو، معاون انجمن نساجی روسیه به‌عنوان مهمان ویژه، از دیگر ویژگی‌های این دوره محسوب می‌شود و نمایشگاه نساجی اصفهان همه‌ساله محلی برای عرضه آخرین دستاوردهای این صنعت، تبادل دانش فنی و ایجاد فرصت‌های تازه برای همکاری‌های تجاری به شمار می‌رود.

صادرات بیش از ۵۰ تن عسل از شهرستان خوانسار

سرپرست شبکه دامپزشکی شهرستان خوانسار گفت: در شش ماهه اول سال ۱۴۰۴، بیش از ۵۰ تن عسل از شهرستان خوانسار صادر شده است.
به گزارش فارس، محمد شاهی، اظهار کرد: باتوجه‌به ارزش غذایی عسل و محبوبیت عسل ایرانی در کشورهای دیگر، سلامت و صادرات این محصول از اهمیت بالایی برخوردار است.او ادامه داد: در شش ماهه اول سال ۱۴۰۴، بیش از ۵۰ تن عسل از شهرستان خوانسار صادر شده است.شاهی با بیان اینکه صادرات عسل همانند دیگر محصولات و فراورده‌های خام دامی شرایط و ضوابط خاص خود را دارد، افزود: کارشناسان این شبکه، بر روند صادرات فراورده‌های خام دامی از جمله عسل نظارت کامل داشته و کلنی‌های زنبور در شهرستان به‌صورت مستمر از جهت پیشگیری و بررسی بیماری‌های باکتریایی و انگلی مورد پایش قرار می‌گیرد.

آب شرب؛ چالش امنیتی آینده

ایران تشنه است

اصفهان امروز
نفیسه زمانی‌نژاد

داده‌های مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد که زمستان ۱۴۰۳ با ۳۶ درصد کاهش بارش و ۰.۳ درجه افزایش دما، به یکی از کم‌بارش‌ترین و گرم‌ترین فصل‌های نیم‌قرن اخیر، تبدیل شد.
از ۳۱ استان کشور، تنها همدان افزایش بارش را تجربه کرد و بقیه استان‌ها از جمله اصفهان، خراسان رضوی و هرمزگان با افت شدید بارندگی روبه‌رو شدند. این شرایط موجب شد تا حجم ذخایر سدهای کشور به حدود ۲۳ میلیارد مترمکعب برسد؛ یعنی فقط ۴۴ درصد ظرفیت سدها پر و سدهای مهمی مانند زاینده‌رود و امیرکبیر در آستانه خشک‌شدن کامل قرار گرفته‌اند.
گفتنی است؛ ایران سرزمینی است که از دیرباز با کم‌آبی و خشکسالی دست‌وپنجه نرم کرده است. اقلیم خشک و نیمه‌خشک کشور در کنار بارش‌های اندک و تبخیر بسیار بالا، همواره محدودیت‌هایی جدی در تأمین منابع آب ایجاد کرده است. متوسط بارندگی سالانه ایران حدود ۲۵۰ میلی‌متر است؛ رقمی که کمتر از یک‌سوم میانگین جهانی به شمار می‌رود. در مقابل، میزان تبخیر سالانه در ایران به ۲۱۰۰ میلی‌متر می‌رسد که سه برابر میانگین جهانی است. این تفاوت فاحش به‌خوبی نشان می‌دهد که بحران آب در ایران نه یک پدیده موقت، بلکه چالش ساختاری است که نیازمند نگاه ملی و برنامه‌ریزی اصولی است.

سوءمدیریت؛ ریشه بحران است

کاهش ۴۰ درصدی بارش‌ها در سال آبی جاری، افت شدید ذخایر سدها، افزایش دما و فرونشست زمین، تنها بخشی از واقعیت‌های تلخ بحران آب در ایران است.مطالعات سازمان‌های بین‌المللی از جمله ناسا نشان می‌دهد که ایران از حدود هشت سال پیش، وارد یک دوره خشکسالی ۳۰ ساله شده و در دهه‌های آینده با کاهش بیشتر بارش و افزایش دما مواجه خواهد شد. معضلی که در نگاه نخست، متهم اصلی شرایط فعلی بشمار می آیدبا این حال کارشناسان، معتقدند که باوجود شدت خشکسالی اما مشکل اصلی کشور، کمبود بارش‌های اخیر نیست. چه بسا در چند سال گذشته، کم‌وبیش با این معضل روبرو بوده‌ایم و چنین دوره‌هایی را از سر گذرانده‌ایم. بحث اصلی بی‌مدیریتی منابع آبی و مصرف بی‌رویه در بخش‌های کشاورزی، صنعت و حتی شرب شهری است.
سیاست‌های نادرست مانند حفر بی‌رویه چاه‌های غیرمجاز، تخصیص نامتوازن اعتبارات بخش آب، استقرار صنایع بدون توجه به ظرفیت‌های آبی و عدم اجرای الگوی کشت ملی، همگی دست به دست هم داده‌اند تا بحران آب به مرز فاجعه برسد و اگر مدیریت آب در اولویت سیاست‌گذاری‌ها قرار نگیرد، آینده‌ای پرمخاطره در انتظار کشور خواهد بود.

کشاورزی چه میزان مقصر است؟

بخش کشاورزی با مصرف بیش از ۸۰ درصد آب کشور، همواره در کانون انتقادات قرار دارد. واقعیت آن است که در شرایط کنونی، بسیاری از شیوه‌های کشت در ایران سنتی و پرمصرف هستند. کشت محصولات آب‌بری مانند برنج و هندوانه در مناطق خشک، نمونه بارز این ناهماهنگی است. به گفته کارشناسان، راندمان آبیاری در ایران تنها ۳۵ درصد است، در حالیکه این رقم در کشورهای توسعه‌یافته به بالای ۷۰ درصد می‌رسد.
دراین میان ، کشاورزان هم خود قربانی سیاست‌های نادرست هستند. نبودالگوی کشت ملی، فقدان حمایت کافی برای توسعه آبیاری نوین و وابستگی معیشتی روستاییان به کشاورزی، فشار بحران آب را بیش از هر صنفی بر دوش این قشر، قرار داده است. به خصوص در استان‌هایی که از طرفی صنعت کشاورزی با وسعت فراوانی در حال انجام و از سویی هم با کم‌آبی شدیدی روبروهستند.

صنعت؛ توسعه بدون آب

ادعای متولیان ومدیران صنعت کشور آن است، سهم صنایع از کل مصرف آب، چیزی حدود ۱۰ درصد است. حوزه‌ای که به هرحال از متهمان چالش آبی کشور محسوب می‌شود، به نحوی که استقرار نادرست صنایع و مصرف بالای آن‌ها در مناطق خشک، فشار شدیدی بر منابع آبی وارد کرده است.
به‌ویژه صنایع آب‌بری چون فولاد و پتروشیمی که اغلب در مناطق مرکزی کشور مستقر شده‌اند؛ جایی که کم‌آبی بیداد می‌کند. استقرار کارخانه‌های فولاد در استان کویری اصفهان یا توسعه پتروشیمی در خوزستان کم‌آب، نمونه‌ای روشن از نبود برنامه‌ریزی آبی در سیاست صنعتی کشوراست.

آب شرب؛ چالش امنیتی آینده

زمانی که پای آب شرب به میان می آید مسئله جدی‌تر و محسوس‌تر به نظر می‌رسد زیرا ارتباط مستقیمی با زندگی مردم دارد. هرچند مصرف آب شرب تنها حدود ۷ تا ۱۰ درصد کل منابع آبی کشور را شامل می‌شود، اما احتمال کمبود آن مدت‌هاست که در کلانشهرها به صدا درآمده است. تا جایی که بارها هشدار داده شده اگر مصرف بهینه نشود، در سال‌های آینده حتی تأمین آب آشامیدنی سالم نیز به یک معضل امنیتی تبدیل خواهد شد.گزارش‌ها نشان می‌دهد که تنها با یک لیوان آب کمتر در روز، امکان صرفه‌جویی ۱۷ میلیون لیتر آب در سطح کشور وجود دارد.
با این اوصاف با اقداماتی مانند نصب کنتورهای هوشمند، اصلاح مصرف و مهمترین گام با فرهنگ‌سازی، شاید بتوان برای بخش شرب به مصرف بهینه دست یافت.

آنچه باید به انجام برسد

کاهش تولید محصولات کشاورزی، افزایش قیمت مواد غذایی، مهاجرت روستاییان به شهرها و حتی شکل‌گیری تنش‌های اجتماعی از پیامدهای بحرانی است که در صورت ادامه، ایران را در آینده‌ای نه‌چندان دور، وارد مسیری خواهد کرد که امنیت غذایی، زیست محیطی و امنیت ملی آن با تهدید مواجه خواهد شد
و حالا شرایط به گونه ای است که دیگر مجالی برای آزمون و خطا وجود ندارد. تجربه‌های گذشته نشان داده که صرفا امید بستن به بارش‌های مقطعی یا طرح‌های انتقال آب نمی‌تواند چاره‌ساز باشد. آنچه امروز بیش از هر زمان دیگر، نیاز داریم، اصلاح ساختار مدیریت آب کشور و تدوین برنامه جامع آب ملی، اصلاح الگوی مصرف و مشارکت همگانی مردم در صرفه‌جویی است. اینجاست که نقش دولت، نهادهای سیاست‌گذار و تک‌تک مردم، اهمیت پیدا می‌کند. خلاصه کلام آنکه آب، سرمایه‌ای تجدیدناپذیر و میراث مشترک نسل‌هاست؛ و مدیریت آن، اولویتی است که باید فراتر از سیاست‌های کوتاه‌مدت، به عنوان یک راهبرد ملی دنبال شود.

۳۰ درصد محصولات کشاورزی در کشور هدر می‌رود

مدیر گروه فرآوری و ضایعات کشاورزی جهاد دانشگاهی واحد صنعتی اصفهان گفت: متأسفانه برنامه‌ها و اسناد بالادستی به بحث ضایعات کشاورزی کمتر پرداخته‌اند و همچنان پس از گذشت دو دهه، آمارها نشان می‌دهد حدود ۳۰ درصد محصولات کشاورزی و موادغذایی کشور دچار ضایعات می‌شوند.
حامد صابریان در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: به نظر می‌رسد که در طول چند دهه گذشته، میزان ضایعات کشاورزی در کشور همواره حدود ۳۰ درصد اعلام شده و این عدد تغییر چندانی نداشته است. براساس سند ملی امنیت غذایی دانش‌بنیان که توسط شورای عالی انقلاب فرهنگی تدوین شده، مقرر شده است ضایعات کشاورزی طی ۱۰ سال، یعنی از ۱۴۰۱ تا افق ۱۴۱۱، به حدود ۱۵ درصد برسد؛ یعنی کاهش ۵۰ درصدی. اما در اسناد کوتاه‌مدت‌تر همچون برنامه هفتم توسعه، این موضوع به‌طور مشخص ذکر نشده است. نبود برنامه‌ریزی اجرایی و ناهماهنگی میان اسناد بالادستی و برنامه‌های عملیاتی باعث شده همچنان ضایعات در همان سطح باقی بماند و در ۱۴۰۴ نیز بعید می‌دانم این رقم کاهش پیدا کند.
او افزود: در شرایط فعلی، تمرکز برنامه‌ها بیشتر بر روش‌های نوین آبیاری و افزایش بهره‌وری محصولات است که البته اهمیت زیادی دارد، اما رقم ۳۰ درصد ضایعات واقعا فاجعه‌آمیز است. ضروری است در برنامه‌های کوتاه‌مدت اجرایی نیز راهکارهای کاهش ضایعات دیده شود، زیرا نبود چنین برنامه‌ای مشکلات را حادتر می‌کند.
مدیر گروه فرآوری ضایعات کشاورزی جهاد دانشگاهی واحد صنعتی اصفهان با بیان اینکه میزان آب هدررفته ناشی از ضایعات کشاورزی حدود ۱۰ میلیارد مترمکعب برآورد می‌شود، ادامه داد: مصرف آب بخش کشاورزی در کشور حدود ۸۰ میلیارد مترمکعب است که نزدیک به ۱۰ میلیارد مترمکعب آن از طریق ضایعات هدر می‌رود. این عدد بسیار قابل توجه است و اگر از زاویه‌ای دیگر نگاه کنیم، باید گفت ۳۰ درصد از تمامی منابع، اعم از نهاده‌ها، سم، کود وارداتی، آب، نیروی انسانی و... عملا به هدر می‌رود، بنابراین رقم واقعی هدررفت آب حتی بیش از این برآورد است.
صابریان با اشاره به پیامدهای امنیتی و اقتصادی ضایعات، افزود: در برخی سال‌ها کشور ناگزیر به واردات محصولات استراتژیک همچون گندم می‌شود. اگر بتوانیم میزان ضایعات را طبق سند ملی امنیت غذایی دانش‌بنیان به ۱۵ درصد کاهش دهیم، تأثیر بسزایی بر ارتقای امنیت غذایی خواهد داشت.
او با اشاره به اهداف رویداد مپکا تصریح کرد: هدف ما در این رویداد صرفا برگزاری یک گردهمایی علمی نیست، بلکه تمرکز بر طرح‌های پژوهشی کاربردی است؛ طرح‌هایی که قابلیت اجرا و عملیاتی شدن دارند و در نهایت یا به درد کشاورز می‌خورند یا برای صنعت دستاورد عینی دارند؛ بنابراین مقالات علمی صرف مدنظر ما نیست، بلکه طرح‌های پژوهشی مبتنی بر نیازهای واقعی کشور در حوزه کشاورزی و صنعت انتخاب و حمایت می‌شوند تا به مرحله تجاری‌سازی برسند.
دبیر علمی رویداد مپکا خاطرنشان کرد: این رویداد در دو بخش طراحی شده است؛ بخش مسئله‌محور و بخش تقاضامحور. در بخش مسئله‌محور، به دغدغه‌ها و نیازهای ملی در حوزه ضایعات کشاورزی پرداخته‌ایم که ریشه در اسناد بالادستی دارند. در بخش تقاضامحور نیز با صنایع و کشت و صنعت‌های بزرگ ارتباط برقرار کرده‌ایم تا نیازهای مشخص آن‌ها احصا شود و پژوهشگران بتوانند طرح‌های کاربردی ارائه دهند. هدف ما ایجاد ارتباط میان ایده‌پردازان و متقاضیان فناوری است.
صابریان افزود: در بخش مسئله‌محور، سازوکاری برای اعطای گرنت پژوهشی به مبلغ ۵ میلیارد ریال را به طرح‌های منتخب در نظر گرفته‌ایم تا پس از اجرا به نمونه آزمایشی برسند و سپس در فرایند تجاری‌سازی توسط مرکز نوآوری و شتاب‌دهی جهاد دانشگاهی قرار بگیرند. در بخش تقاضامحور نیز چون نیازها مستقیما از صنعت دریافت می‌شود، در صورت موفقیت طرح‌ها، طبیعتا زمینه برای عقد قرارداد پژوهشگر با بخش خصوصی و حرکت به سمت تجاری‌سازی فراهم خواهد شد.
او با اشاره به اهمیت مدیریت پسماند کشاورزی در اصفهان گفت: در اقلیم خشک اصفهان و با توجه به بحران آب و خشک شدن زاینده‌رود، اهمیت مدیریت ضایعات دوچندان است. حدود ۷.۳ درصد تولید محصولات کشاورزی کشور در اصفهان انجام می‌شود. اگر هدررفت آب ناشی از ضایعات در کشور را ۱۰ میلیارد مترمکعب در نظر بگیریم، سهم اصفهان از این رقم حدود ۷۰۰ میلیون مترمکعب است؛ یعنی تقریبا نصف حجم سد زاینده‌رود!! بنابراین اگر بتوانیم ضایعات را حتی به نصف کاهش دهیم، ذخیره‌سازی آب قابل‌توجهی خواهیم داشت که می‌تواند به احیای زاینده‌رود و مدیریت مصرف آب کمک کند.
دبیر علمی رویداد مپکا، یکی از مهم‌ترین نیازهای کشور را دسترسی به آمار دقیق دانست و توضیح داد: متأسفانه آمار متقن و علمی از میزان ضایعات کشاورزی به تفکیک محصولات در کشور وجود ندارد. اگر سرمایه‌گذاران و کارآفرینان بدانند چه محصولی و به چه میزان دچار ضایعات می‌شود، برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری در این حوزه بسیار آسان‌تر خواهد شد. ازاین‌رو تهیه نقشه پهنه‌بندی ضایعات کشاورزی در کشور یکی از اولویت‌هاست.
صابریان با تأکید بر لزوم شفافیت در قوانین گفت: در سند ملی امنیت غذایی دانش‌بنیان، هدف کاهش ضایعات از ۳۰ به ۱۵ درصد طی ۱۰ سال ذکر شده است، اما در اسناد کوتاه‌مدت مانند برنامه هفتم توسعه حتی برنامه‌ای برای کاهش تدریجی طی پنج سال دیده نمی‌شود. این کلی‌گویی‌ها و مشخص نشدن وظایف دستگاه‌ها یکی از دلایل اصلی تداوم مشکل است.
او درباره تأثیر قانون‌گذاری دستوری بر سرمایه‌گذاری توضیح داد: نوسانات شدید در محصولاتی مانند سیب‌زمینی، پیاز و گوجه ناشی از همین سیاست‌های دستوری است. سرمایه‌گذار نمی‌تواند مطمئن باشد اگر کارخانه فرآوری تأسیس کند، در سال‌های بعد نیز مواد اولیه را با قیمت و شرایط ثابت دریافت خواهد کرد یا نه. بنابراین نبود سیاست پایدار، یکی از موانع جدی توسعه صنایع فرآوری و کاهش ضایعات است.
دبیر علمی رویداد مپکا با اشاره به دسته‌بندی علمی ضایعات یادآور شد: ضایعات کشاورزی در دو گروه قرار می‌گیرند؛ نخست تلفات (Food loss) که مربوط به مراحل برداشت، حمل‌ونقل، نگهداری و انبارداری است و دوم دورریز (Food waste) که در مراحل توزیع، خرده‌فروشی و مصرف رخ می‌دهد. براساس آمار فائو، در دنیا به طور متوسط ۱۳ درصد ضایعات به تلفات و ۱۹ درصد به دورریز مربوط می‌شود. در کشورهای در حال توسعه مانند ایران، سهم اصلی ضایعات به ابتدای زنجیره و ضعف فناوری بازمی‌گردد، در حالی که در کشورهای توسعه‌یافته، ضایعات بیشتر به فرهنگ مصرف مردم مربوط است.
صابریان افزود: مدیریت هر دو بخش اهمیت دارد. برخی کشورها بانک جهانی غذا دارند که مواد غذایی باقی‌مانده رستوران‌ها یا کنسروهای نزدیک به تاریخ انقضا را جمع‌آوری و بین نیازمندان توزیع می‌کنند، زیرا اگر مواد غذایی وارد سطل زباله شود، دیگر امکان مصرف انسانی یا حتی حیوانی آن از بین می‌رود. در عین حال، باید برای بخشی از ضایعات اجتناب‌ناپذیر نیز تدابیری اندیشید، مانند تبدیل به بیوگاز، برق یا کود.

ضریب جینی برای شهرنشینان ایرانی کاهش یافت

طبق گزارش مرکز آمار، در سال ۱۴۰۳، استان کرمان کمترین و سیستان و بلوچستان بیشترین نابرابری درآمدی را بین خانوارهای شهری داشته‌اند.
به گزارش اکوایران، مرکز آمار داده های ضریب جینی را در سال ۱۴۰۳ برای هر استان کشور اعلام کرده است. ضریب جینی شاخصی بین ۰ و ۱ است که نابرابری درآمدی را با توجه به هزینه بودجه خانوار محاسبه می‌کند. هرچه این شاخص به عدد صفر نزدیک‌تر شود نابرابری کمتر و هرچه به عدد یک نزدیک‌تر می‌شود نشانه افزایش نابرابری است. همچنین برای فهم راحت‌تر، این شاخص در صد ضرب شده و به صورت درصد بیان می‌شود. بر این اساس استان سیستان و بلوچستان بیشترین و استان کرمان کمترین میزان نابرابری را بین خانوارهای شهری در استان‌های مختلف کشور داشته‌اند.
میزان نابرابری مناطق شهری در کل کشور نسبت به سال گذشته ۱.۳۱ واحد درصد کاهش داشته و به کف ۹ ساله خود رسیده است. به بیان دقیق‌تر، این شاخص هم‌اکنون در سطح ۳۶.۸۹ درصد قرار گرفته است. با این وجود ضریب جینی در شهرهای استان سیستان و بلوچستان نسبت به سال گذشته ۳.۹۳ واحد درصد بیشتر شده و برخلاف روند نابرابری در کل کشور، پیش رفته است. علاوه بر این استان گلستان هم با افزایش میزان نابرابری مناطق شهری نسبت به سال گذشته، بعد از سیستان و بلوچستان، لقب دومین استان نابرابر را به خود اختصاص داده است. در سال ۱۴۰۲ استان تهران دومین استان نابرابر کشور بود اما در سال ۱۴۰۳ میزان نابرابری در استان تهران ۲.۱۹ واحد درصد کاهش داشت و به ۳۸.۶۶ درصد رسید. با وجود کاهش ضریب جینی در تهران اما همچنان سطح نابرابری در پرجمعیت‌ترین استان کشور به سطح سال ۱۴۰۱ بازنگشته است.ضریب جینی استان کرمان با کاهش ۰.۹۹ واحد درصدی نسبت به سال گذشته به ۲۵.۲۶ درصد رسید تا استان کرمان برای چهارمین سال متوالی، به پایین‌ترین سطح نابرابری در کشور برسد. بعد از کرمان هم استان گیلان با ۲۶.۵۳ درصد جلوتر از سمنان و قزوین به رده دوم برابرترین استان‌های کشور دست یافت.مهمترین نکته در تحلیل این شاخص این است که زمانیکه رشد درآمد سرانه در کشور پایین بوده و رشد اقتصادی چشمگیری در کشور محقق نشده است، کاهش ضریب جینی لزوما نمی‌تواند نشانه‌ای مثبت قلم داد شود؛ زیرا در این صورت کاهش نابرابری بیش از آنکه بیانگر کم شدن فاصله طبقاتی به واسطه افزایش درآمد سطوح پایین‌تر باشد، نشان‌دهنده کاهش درآمد سطوح بالاتر و نزدیک شدن آنها به قشر فقیر است؛ گویی در جامعه، همه با هم فقیر می‌شوند.

خبر

تعلل در تأمین نهاده‌های دامی و تهدید آینده تولید و قیمت مرغ و گوشت

عضو هیئت رئیسه کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس با بیان اینکه مشکلات سامانه بازارگاه و تأمین ارز برای واردات نهاده‌های دامی همچنان پابرجاست، گفت: در صورت عدم اقدام جدی وزارت جهاد کشاورزی و دستگاه‌های اقتصادی کشور، تولید در ماه‌های آینده با مشکلاتی روبه‌رو می‌شود.
به گزارش خانه ملت، حامد یزدیان با اشاره به برگزاری جلسات متعدد کمیسیون با تشکل‌های دامداری و دستگاه‌های دولتی و بازدید از بندر امام خمینی(ره)، اظهار کرد: متأسفانه هنوز تغییر محسوسی در بازار نهاده‌های دامی مشاهده نمی‌شود؛ برخی دامداری‌های کوچک توانسته‌اند از سامانه بازارگاه نهاده دریافت کنند، اما دامداری‌های بزرگ همچنان با مشکل مواجه هستند .
او افزود: در بنادر کمبود جدی نهاده دیده نمی‌شود اما نگرانی اصلی مربوط به ماه‌های آینده است و تأمین مداوم نهاده باید به صورت جدی مدیریت شود. کمیسیون کشاورزی پیگیر موضوع است تا مشکلی در روند تولید به وجود نیاید.
یزدیان با بیان اینکه وضعیت فعلی سامانه بازارگاه و تعهدات وزارت جهاد کشاورزی مطلوب نیست، تصریح کرد: وزارت جهاد کشاورزی باید اقدامات جدی‌تری در این زمینه انجام دهد و بانک مرکزی و وزارت اقتصاد نیز در تأمین ارز همکاری لازم را داشته باشند.
عضو هیأت رئیسه کمیسیون کشاورزی مجلس با اشاره به موانع تامین ارز برای واردات نهاده‌های دامی، یادآور شد: اگر این روند ادامه پیدا کند، کمبود نهاده‌ها آثار خود را در تولید و در نهایت افزایش قیمت گوشت و مرغ نشان خواهد داد.

پایان غفلت از منابع انسانی و شفافیت مالیاتی

بیستمین جلسه کمیسیون صنعت با تمرکز بر موضوع بحران همزمان تولید و منابع انسانی و ضرورت اصلاح ساختارها و شفافیت مالیاتی برای حفظ اشتغال و رونق اقتصادی برگزار شد. این نشست با هدف هم‌اندیشی در زمینه چالش‌های پیش‌روی اقتصاد و تولید کشور برگزار شد و بر تداوم چنین مباحثی برای یافتن راهکارهای عملی تأکید شد.
به گزارش اصفهان امروز، محمدرضا برکتین، عضو هیئت نمایندگان و رئیس کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی در این نشست گفت: فعالیت‌های تولیدی از مرحله درد به مرحله تلف شدن رسیده و نیازمند توجه ویژه و راهکارهای جدی است.
او با بیان اینکه وضعیت فعلی چندان مطلوب نیست، خاطرنشان کرد: باید مسیر چرخش پتانسیل‌ها به‌درستی حفظ شود و با استفاده از نقطه‌نظرهای کارشناسی، مسیر جدیدی برای تقویت تولید و حفظ اشتغال شکل بگیرد.
محمد ابکا، نایب رئیس کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی اصفهان، با تأکید بر اینکه منابع انسانی نباید صرفا به تعریف ساختار و شرح وظایف محدود شود، افزود: اشتغال واقعی زمانی ایجاد می‌شود که فرد از همان روز اول بتواند کار مشخصی انجام دهد.
او تصریح کرد: بخش زیادی از شرکت‌ها به همین دلیل دچار مشکل در نگهداشت نیرو شدند و این مسئله در شرایط اقتصادی کنونی فشار مضاعفی را بر بنگاه‌ها وارد کرده است.
محمد اطرج، نایب رئیس کمیسیون صنعت اظهار کرد: نباید شرایطی پیش بیاید که مؤدیان قانونمند احساس کنند ضرر کرده‌اند، در حالی که کسانی که مستندات ارائه نمی‌دهند فشار کمتری متحمل شوند.
او افزود: اصفهان در بهره‌برداری از این فرصت عقب مانده و لازم است اطلاع‌رسانی گسترده‌تری صورت گیرد.
اطرج مشکلات ناشی از تبصره ماده ۱۰۰ و نبود استقلال کامل دادرسی مالیاتی را از دیگر چالش‌ها عنوان کرد.
علی صفری، عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان گفت: چهار رکن اساسی هر کسب‌وکار تولید، مالی، بازار و منابع انسانی است، اما بخش انسانی در بسیاری از سازمان‌ها مغفول مانده است.
او افزود: امروز صنایع با کمبود نیروی متخصص روبه‌رو هستند؛ کارخانه و سفارش وجود دارد، اما نیروی انسانی کافی برای تولید نیست. مدیران باید نگاه خود را از رویکرد اداری به رویکرد تخصصی در حوزه منابع انسانی تغییر دهند.
مهران علائی، مدیرکل امور مالیاتی استان اصفهان بیان کرد: در شرایط کنونی، خزانه کشور جز مالیات منبعی ندارد. فروش منابع تجدیدناپذیر و تحریم‌ها ما را به نقطه بحرانی رسانده و تنها راه، توسعه اقتصاد از مسیر مالیات عادلانه است.
او تأکید کرد: نظام مالیاتی باید شفاف و به‌روز باشد و مدیران نیز نمی‌توانند با تفکر دهه‌های گذشته اقتصاد را اداره کنند؛ نسل و قوانین تغییر کرده و باید هم‌افزایی دولت و بخش خصوصی تقویت شود.
فریده روشن، مدیرکل فنی و حرفه‌ای استان اصفهان ادامه داد: یکی از دلایل بحران منابع انسانی، کم‌رنگ شدن فرهنگ کار و غفلت از مهارت‌آموزی است. اگر سیاست‌گذاری‌ها از گذشته بر آموزش مهارت هم‌زمان با تحصیل متمرکز می‌شد، امروز جوانان به جای مهاجرت و جست‌وجوی کار در خارج، در داخل کشور فرصت‌های بیشتری داشتند.